

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی بر بهزیستی روانشناختی زنان مطلقه

محل انتشار:

دومین همایش ملی روان درمانی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

ایمان رضایی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، تنکابن، ایران

مهروز شریفی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف درمان مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی بر بهزیستی روانشناختی زنان مطلقه شهر رودسر انجام گرفت. روش پژوهش حاضر، نیمهآزمایشی از نوع پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش را کلیه زنان مطلقه مراجعه کننده به مراکز بهزیستی شهر رودسر در سال ۱۴۰۰ تشکیل دادند از میان آنها ۳۰ نفر از زنان مطلقه به روش نمونه گیری تصادفی ساده به عنوان نمونه انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه ۱۵ نفره (کنترل و آزمایش) جایگزین شد. گروه آزمایش ۸ جلسه درمان مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی را دریافت نمودند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه بهزیستی روانشناختی ریف (۱۹۸۹) استفاده شد. داده ها از طریق تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج آنالیز داده ها نشان داد که درمان مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی بر بهزیستی روانشناختی زنان مطلقه اثربخش بود. ($P > 0/05$) بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه، در مورد زنان مطلقه، متخصصان حوزه سلامت میتوانند مداخله ی درمان مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی را به منظور بهبود بهزیستی روانشناختی در آنها مورد استفاده قرار دهند.

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر بهبود کیفیت زندگی، بهزیستی روانشناختی، زنان مطلقه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1751971>

